

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Keld Albrechtsen: Vi kan meget nøje diskutere miljøgarantien i Europaudvalget, her i salen gerne til enhver tid, også med miljøministeren, fødevareministeren, udenrigsministeren eller for den sags skyld mig selv. Det kan vi gøre.

Nogen stor udredning ved jeg ikke om vi skal igangsætte. Det er jo til syvende og sidst også en politisk grundopfattelse, der her diskuteres. Enhedslisten er modstander af det område og det samarbejde, sådan opfatter jeg det, vi har i Europa. Regeringen er af den grundopfattelse, at Danmarks placering i Europa er til størst gavn for det danske samfunds fremtid. Det er vel deraf, at uenigheden hele tiden udspringer. Det er fair nok, men at gøre det til et teknisk ekspertudredningsarbejde, det tror jeg ikke vi når ret langt med.

Men vi vil gerne til enhver tid diskutere miljøgarantiens reelle indhold, og jeg er glad for, at det også erkendes af Enhedslisten, at den generelle kamp for sundere fødevarer, jamen den skal føres mellem regeringerne, organisationerne, forbrugerne, for at hæve mindstebestemmelserne i Europa, så ingen lande falder igenem. Det tror jeg er hovedkampen, og det er den vi fortsætter.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl, som spurgte, om det ikke er rigtigt, at Kommissionens afgørelse ikke imødekommer den danske regering, og at Kommissionen derfor ikke imødekommer den danske regering: Jo, det er rigtigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 313

7) Til indenrigsministeren af:

Christian H. Hansen (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvordan forslag til lov om Det Centrale Personregister kunne fremsættes, tilsyneladende uden at forslagets del om at pålægge private borgere at angive hinanden til kommunale myndigheder, hvis der er mistanke om socialt bedrageri hos naboen, er gennemdrøftet mellem ministeren og ministerens embedsmænd?«

Christian H. Hansen (DF):

Da lovforslaget om Det Centrale Personregister kom frem, så indgik der lige pludselig en del, som vedrørte angiveri, hvor man skulle have

naboer til at rende ned og angive hinanden til kommunekontorerne. Det er jo selvfølgelig et meget, meget kedeligt menneskesyn, man får puttet ind i et lovforslag her, egentlige Stasi-metoder, og vi skal egentlig helt tilbage til krigens tid, før man haft begrebet angiveri i det omfang, som det lå her i det her lovforslag. Der var jo selvfølgelig mange fra politisk side, der gik imod det menneskesyn, som lå i dette lovforslag.

Jeg må spørge, om ministeren i det hele taget selv har læst lovforslaget, inden det blev sendt over til Folketinget. Det var der jo noget, der kunne tyde på, at han ikke havde, for umiddelbart samme dag blev det jo taget tilbage.

Jeg tager spørgsmålet op sådan lidt af hensyn til Folketingets arbejde, for det er jo lidt spild af tid, at vi folketingsmedlemmer bruger unødvendig tid på noget, som ministeren ikke har brugt tid på.

Indenrigsministeren (Thorild Simonsen):

Jeg vil begynde med at svare hr. Christian Hansen på det, der skriftligt er blevet spurgt om her.

I den henseende er jeg sådan set glad for, at spørgsmålet stilles, for det CPR-forslag, som der blev omtalt en del af, blev jo fremsat første gang over for Folketinget her den 7. oktober sidste år og var til behandling i Kommunaludvalget mange gange, så vidt jeg har fået oplyst. Men det er ikke rigtigt, når det i spørgsmålet siges, at CPR-lovforslaget vil pålægge private borgere at angive hinanden til kommunale myndigheder, hvis der er mistanke om social bedrageri, så det kan jeg helt klart tilbagevise, både hvad angår forslaget fra sidste år og forslaget fra i år.

Derimod er der et forslag i § 10, stk. 3, om, at private forpligtes til, men kun, når den enkelte kommune selv spørger, at bidrage med deres eventuelle viden om en anden persons rette bopæl. En sådan pligt for de private omfatter i dag kun – men den omfatter altså dog trods alt – den flyttende og logiværten.

Forslaget pålægger således stadig væk ikke private borgere at angive hinanden, hverken med den ene eller anden betegnelse. Den foreslåede bestemmelse skulle kun sikre, at kommunen, hvis den ønskede det, kunne få de oplysninger, som er nødvendige for stillingtagen til de bopælssager, der giver anledning til tvivl.

Om drøftelserne mellem mig og mine embedsmænd om lovforslaget både sidste år og nu